

Kalend. (42), indict. iv, anno Domini 1096, pontifica-
tis autem domini Urbani II papæ viii.

CLXXVI.

Urbani II epistola ad suffraganeos Ecclesiæ Remensis.

(Anno 1096.)

[BALUZ., *Miscell.* II, 139.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis fratribus et coepiscopis HUGONI Suessionensi, LAMBERTO Atrebatensi, PHILIPPO Catalaunensi, GERARDO Morinensi, cæterisque Remensis Ecclesiæ suffraganeis, salutem et apostolicam benedictionem.

Scripsimus nuper fraternitati vestræ, et ecce iterum scribimus, ne cujuslibet occasionis obtentu venerabili confratri nostro Manassi in archiepiscopum vestræ metropolis per divinam gratiam electo quod vestri officii interesse cognoscitis subtrahatis. Per obedientiam igitur quam sedi apostolicæ vos debere non ignoratis dilectioni vestræ præcipimus ut quocunque in tempore ad ordinationem seu consecrationem suam vos advocaverit, alacriter ad hoc ipsum et vivaciter occurratis, sicut et vestri ordinis integritatem et gratiæ nostræ plenitudinem desideratis.

Data Turonis iv Nonas Martii.

CLXXVII.

Urbani II epistola ad clerum Turonensem. — Privilegia Turonensis Ecclesiæ confirmat.

(Anno 1096.)

[MANSI, *Concil.* XX, 656.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, universis sanctæ Ecclesiæ filiis salutem et apostolicam benedictionem.

Notum fore volumus tam futuris quam præsentibus quoniam omnium honorum largitor Deus devotionem nostram ad B. Martini tumulum visitandum sua miseratione perduxit. Quia vero in ejusdem B. confessoris ecclesia quædam inoleverant quæ in melius promovenda salutis falce extirpanda videbantur, nos per septem dies et eo amplius inmorati, medicinam animarum, frequentius inter eos intrantes et exeuntes eis impertivimus, et nobis in omnibus obedientes et benevolos, Deo aspirante et in eis cooperante nobiscum, experti sumus. Sed quoniam ad nostras aures pervenerat quod legatos Romanæ Ecclesiæ suscipere cum processione benignitate supersederant, neque etiam eis, videlicet legatis, auctoritas hujus Ecclesiæ per notitiam privilegiorum ejus innotuerat, succensuimus, et graviter eos increpavimus, cur tantam inobedientiæ offensionem incurrerent. Illis itaque humiliter nobis scripta patrum nostrorum Romanorum pontificum præsentibus diligenter attendimus eorum privilegia. Et quia præter apostolicum, et regem, et Turonensem archiepiscopum, semel in vita sua neminem ad processione susceptionem admittebant

A studiosè notavimus, nostris cardinalibus, Teuzone Alberto, Gregorio Papiensi, Rausgerio, et Hugone Lugdunensi primate, et aliis tam episcopis quam aliarum dignitatum personis, præsentibus Brunone Signiensi episcopo, et Ingelramno Suessionensis ecclesiæ archidiacono.

Porro nos tanta auctoritate relecti, eorum antiquam consuetudinem, eorum scriptis suffragantes, auctoritate nostra corroboravimus in præsentia nostrorum prædictorum fratrum. Et quia filius noster Amatus, Burdigalensis archiepiscopus, unus erat de legatis Romanæ Ecclesiæ a Gregorio septimo prædecessore nostro in Galliam destinatus, non ab hac Ecclesia processione solemnitate susceptus: unde etiam graviter contra eosdem clericos commotus in Exuldunensi concilio eos excommunicatione perfoderat; eum in concordiam et pacem eorum reformavimus. Neque eos ad ullam satisfactionem, quia auctoritate pollente sese munierant, compulimus, neque qualibet pro tali excessu absolute purgandos censuimus, denique quoniam in quibusdam suæ ecclesiæ privilegiis proprium eis habere episcopum concessum est, ejus vice nos Romano eos sancimus specialiter adherere pontifici, et graviores eorum causas ex ejus pendere iudicio.

Si quis sane in crastinum cardinalis, aut legatus, aut episcopus, aut quilibet a nostro latere missus, hanc nostræ confirmationis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, et nostram perfringens auctoritatem, processione ab ipsa sancti confessoris ecclesia expetierit, si commonitus non destiterit, potestatis honorisque dignitate careat, reumque se divino iudicio existere de perpetrata præsumptione cognoscat; cunctis autem ista servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi. Amen, amen, amen.

Datum Turonis in castello Sancti Martini per manum Joannis, sanctæ Romanæ Ecclesiæ diaconi cardinalis, ii Idus Martii, indictione quarta, anno Dominicæ Incarnationis 1097 [1096], pontificatus autem domini Urbani II papæ nono.

CLXXVIII.

Urbani II epistola ad monachos S. Petri Bainsonensis. — Bainsonensem ecclesiam a parentibus suis Cluniacensi cænobio donatam, auctoritate sedis apostolicæ munit, et Suessionensis Ecclesiæ jura determinat.

(Anno 1096.)

[Dom BOUQUET, *Recueil*, t. XIV, p. 720.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, monachis S. Petri apud Bainsonum, salutem et apostolicam benedictionem.

Et religionem augere, et religiosorum quieti prospicere officii nostri nos impellit auctoritas. Religionis igitur conservandæ gratia nos Bainsonensem locum, in quo per Dei gratiam conversa-

(42) Videtur decesso Martias.

mini, qui nos ex parentum jure contingit, Clunia- A censi cœnobio contradentes, tam vos quam successores vestros decreti presentis auctoritate munimus. Ipsum enim locum, sicut et cætera Cluniaensis cœnobii membra, liberum perpetuo permanere decrevimus, ut quæcunque hodie juste, vel ex parentum nostrorum dono, vel ex aliorum fidelium oblatione possidet, sive in futurum possidebit, sive juste et canonice poterit adipisci, firma vobis semper et illibata permaneant, nec parochiæ ipsius episcopo, nec episcopi archidiaconis liceat, aut vobis aut capellanis vestris molestias aliquas vel injurias irrogare, nec aliquid prorsus exigere præter annuos solidos viginti, qui ex præcedentium episcoporum et patris mei consensu instituti sunt, Suessionensibus canonicis persolvendi. Alias tam vos quam capellani vestri quieti semper ac liberi, salvo episcopalis reverentiæ debito, permanebitis. Si quis autem, præcepti hujus tenore cognito, contraire præsumpserit, tanquam sedis apostolicæ contemptor Ecclesiæ judicio et Spiritus sancti gladio feriatur.

Datum Turonis per manum Joannis cardinalis, xiii Kal. Aprilis, anno Incarnat. Dominicæ 1096, pontificatus domni Urbani II nono, indict. iv.

CLXXIX.

Urbanus II papa Trenorciensis monasterii bona juraque omnia in tutelam apostolicæ sedis recipit.

(Anno 1096.)

[COCQUELINES, *ampl. Collect.*, II, 87.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio PETRO Trenorciensi abbati, ejusque successoribus regulariter substituendis in perpetuum.

Pia postulatio voluntatis effectu debet prosequente compleri, quatenus et devotionis sinceritas laudabiliter enitescat, et utilitas postulata vires indubitanter assumat. Quia igitur dilectio tua ad sedis apostolicæ portum confugiens, ejus tuitionem devotione debita requisivit, nos supplicationi tuæ elementer annuimus et Trenorciensis cœnobium, cui, Deo auctore, præsidet, cum omnibus ad ipsum pertinentibus, sub tutelam apostolicæ sedis excepimus. Per presentis igitur privilegii paginam apostolica auctoritate statuimus, ut quæcunque bona, quæcunque possessiones catholicorum imperatorum seu cæterorum principum largitione, episcoporum concessione, seu cæterorum fidelium oblatione, ad idem cœnobium impræsentiarum pertinent, sive in futurum juste poterit adipisci, firma tibi tuisque successoribus, et illibata permaneant. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat idem cœnobium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel oblationes retinere, minuere, vel temerariis vexationibus inquietare, sed omnia integre conserventur, eorum pro quorum sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Cætera etiam quæ per reverendæ memoriæ Joannis papæ privilegium Trenorciensi monasterio confir-

mata sunt, confirmamus. Querelam autem monachorum S. Florentii, quam de ecclesiis Lausduni, Sanctæ Crucis videlicet et Sancti Nicolai, contra te et Ecclesiam tuam faciunt, quamque in presentia nostra Turonis habitam diligenter pertractavimus, debito sine, Deo auctore, terminamus: apostolica iterum auctoritate præcipientes quatenus nullam tibi vel Ecclesiæ molestiam ex his inferre præsumant, sed absque eorum inquietudine præfatas ecclesias, tu successoresque tui jure perpetuo possideatis. Si quæ sane ecclesiastica sæcularive persona contra hanc nostræ constitutionis paginam venire tentaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Domini nostri Jesu Christi aliena fiat, quousque digna satisfactione resipiscat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, amen, amen.

CLXXX.

Privilegium pro monasterio S. Vincentii Metensi.

(Anno 1096.)

[DOM CALMET, *Hist. de Lorraine, Preuves*, p. 507.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio LANZONI, abbati monasterii S. Vincentii, quod Metti situm est, ejusque successoribus regulariter instituendis in perpetuum.

Piæ postulatio voluntatis effectu debet prosequente compleri, quatenus et devotionis sinceritas laudabiliter enitescat, et utilitas postulata vires indubitanter assumat. Quia igitur dilectio tua ad sedis apostolicæ portum confugiens, ejus tuitionem devotione debita requisivit, nos supplicationi tuæ, tam pro beati Vincentii martyris devotione, quam etiam pro tuæ religionis reverentia elementer annuimus, et ejusdem martyris monasterium, cui, Deo auctore, præsidet, presentis decreti auctoritate munimus: statuimus enim ut quæcunque dona, quæcunque possessiones idem cœnobium hodie juste possidet, sive in futurum concessione pontificum, liberalitate principum, vel oblatione fidelium juste atque canonice poterit adipisci, firma tibi, tuisque successoribus et illibata permaneant.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatum cœnobium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum sustentatione ac gubernatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva Metensis episcopi canonica reverentia. Obeunte te nunc ejusdem loci abbate, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia vel violentia præponatur, nisi quem conventus communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris, secundum Dei timorem et beati Benedicti regulam, elegerint. Præterea secundum venerabilium prædecessorum nostrorum Joannis et Benedicti statuta concedimus, ut si episco-